

ACC. NR M. 10243:1.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

De första biograferna.

Det var mig minns jag de första biograferna i Varberg. När jag kom hit 1907 fanns det två platser. Det var Varbergbiografen nere i Perssons hälsård där som gillet är nu. Den som ägde den blev pappa till Rudolf Wingård, som äger Capitol nu. Och så fanns det Soalan, som lag där Fastens café nu ligger. Täte var den så eleganta som nu inte. Inredningen var allt från primitiv. Där fanns ett piast skåp under duker och på detta spelade man under föreläsningen. Sittplatserna bestod av långa träbänkar utan ryggstöd eller pinnstolar. Filmer som visades, jag kommer inte ihåg vad de hette, en enda, var riktigt lyckad. Man fick se en man som blottade nys.

ACC. NR. M. 10243:2.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

för en plöja, så kom det ju samma pullande
och mannen föle ved blev också kunde man
få se den man som sprang efter en katt.
Först sprang han ensam, men så slutade
de det hela med allt en hel folksam-
ling var efter hatten. Ja, det var egent-
ligen bara barnsligheter som visade man
man kunde ju inte ha för stora pretan-
sioner för de 30-40 örens det kostade.

Palerskapshuset

För fanns det mer fina människor i stan. Det var allt bisteri, som alltid möjliges, det var läkarna, apotekarens, konsulens och dom där. Sant finns inte nu. Men är det inte så stor skillnad på bättre och sämre folk. Och så hade de en förening här i stan som hette "kyrka och kyrka". Där var också officerarna med. De hade ofta festar om vintern på Stodshuset där jag serverade och dansade och roade sig. Så mycket förtär jag ju, men valde gjorde för mycket kan jag inte begripa. Fast det gäcker ju förtas alltid lugnet och stället till, trots att spriten var fin så de kunde dricka på mycket de ville.